

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til den sidste replik vil jeg gerne sige, at jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at hr. Jan Kørpe Christensen ikke måtte belære Socialdemokratiet. Det er han overordentlig velkommen til. Jeg er ikke sikker på, at det vil gøre vanvittigt stort indtryk på os, det er en anden sag, men det kan han heller ikke forlange.

Spørgsmålet om at stå frit i denne sag har været drøftet i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Der har vi det princip, at under disse drøftelser kommer holdningerne frem, og det er dér, gruppemedlemmer siger: Jeg er enig, eller: Jeg er ikke enig.

I denne sag var der enighed i den socialdemokratiske gruppe om, at vi ville respektere de holdninger, Kristeligt Folkeparti har, holdninger, som vi ikke deler, men som vi ikke desto mindre vil respektere. Det er ingen blevet tvunget til; det var en beslutning, der blev taget af den socialdemokratiske folketingsgruppes medlemmer. Så i denne sammenhæng at tale om at stå frit er nonsens. Når hr. Jan Kørpe Christensen kan sige sådan, tror jeg, det hænger sammen med, at han ikke har begreb om, hvad respekt for andre menneskers meninger er.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Det er en lidt mærkelig argumentation, hr. Jan Kørpe Christensen bruger, når han hele tiden taler om, at i etiske spørgsmål bør grupperne naturligvis stilles frit. Skal det forstås sådan, at der ikke kan være tale om, at et parti kan have en politisk veldefineret mening om etiske spørgsmål? Er det det, der er Fremskridtspartiets problem: at etiske spørgsmål har Fremskridtspartiet ingen politisk stillingtagen til?

Det er faktisk sådan i en lang række andre partier, at man også har veldefinerede holdninger til dette spørgsmål. Det har vi også i Kristeligt Folkeparti. Derfor drøftede vi naturligvis, da vi indgik i et regeringssamarbejde med en række andre politiske partier, nogle ting igennem, sådan at vi kunne sige: Her er nogle politiske spørgsmål, hvor vi har måttet fire og indrette os efter hinanden.

Som jeg indledte med at sige, var det Kristeligt Folkepartis dybeste ønske, at loven om fri abort blev afskaffet, men vidste da, at det kunne vi ikke forlange af vore regeringspartnere, for vi vidste, at de havde en anden holdning til det spørgsmål, og det har vi respekteret.

At det skulle være noget særligt krav, og at der skulle være noget særlig rigtigt i, at så snart vi nærmede os spørgsmål, hvor der virkelig var brug for at finde etikken frem, måtte man som parti ikke have nogen politisk mening, forstår jeg rent ud sagt ikke logikken i.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jamen jeg respekterer da Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og alle andre partiers, også Kristeligt Folkepartis, holdning på netop dette område 100 pct.; det er klart. Jeg har heller ikke givet udtryk for, at jeg ikke respekterede Kristeligt Folkepartis holdninger.

Det eneste, jeg har gjort opmærksom på, er, at det efter min vurdering må være rigtigst at stå frit i etiske spørgsmål. Vi ved jo fra erfaringen her i Tinget, at grupperne normalt stemmer sammen, og at man kun stemmer på kryds og tværs, når det en gang imellem drejer sig om etiske spørgsmål. Vi har bl.a. set det i forbindelse med hjernedødskriteriet.

Her mener jeg også, det er etik, det drejer sig om. Derfor er min holdning, at det ville være mest reelt, at partierne ikke tog hensyn til hinanden, heller ikke i regeringen for den sags skyld, da det er etik, og da stærke følelser selvfølgelig også findes i Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og CD og ikke kun i Kristeligt Folkeparti og det ikke kun er det, Kristeligt Folkeparti står for, der er lov. Jeg respekterer det 100 pct. Slet ingen tvivl om det. Det er det, det handler om.

Jeg synes nok, det er stærke ord fra fru Dorte Bennedsen – jeg synes ikke, jeg har brugt stærke ord i denne debat – ligefrem at påstå, at jeg ikke ved, hvad respekt for andres holdninger er, netop fordi jeg ønsker, at hvert enkelt individ skal stå frit i etiske spørgsmål. Men det giver nok sig selv, det behøver jeg vist ikke at kommentere nærmere, det peger nok mere på fru Dorte Bennedsens måde at behandle disse ting på end på undertegnede, så det vil jeg undlade at kommentere yderligere.